Quarta via est ad portũ salutis ⁊
ad patriã sine oĩ purgatorio. et
ista ẽ multũ stricta ⁊ arta et illaʒ
pauci inueniẽt. Sicut dñs dicit in
euangelio iohãnis. Arta ẽ via q̃
ducit ad vitam. ⁊ pauci inueniẽt
eam. Et illam oportet nos cũ pal
ma victorie obtinere sicut patres
sãcti illam ante nos obtinebant
De ista via dicit eccĩ. Justũ dedux
it dñs p vias rectas. et oñdit illi
regnũ dei. De ista via legim⁹ figu
rã exodi. Qñ filij israhel ambula
bãt p mare rubrũ ⁊ venerũt ad ter
ram seon ⁊ rogauerũt vt pmitte
ret eos ambulare p regnũ per vi
as regias pacificas ⁊ in nullo vel
lent eis aliquid moleste inferre ⁊
noluit eis assentire. Tũc dixerũt
oportet nos ire nõ est alia via ni
si ista p regnũ tuũ ⁊ violenter in
trabant Et rex seon voluit eis resi
stere ne ambularent. sed ipsi for
titer dimicabãt regẽ ⁊ oẽm popu
luʒ suũ fugauerũt. ⁊ ad terram p
missionis puenerũt. Jta spũalr̃
post hanc vitam non est alia via
nisi p terram seon .i. dyaboli q̃ te
nebrosas vias vadit aĩa Sʒ qñ
egreditur aĩa iusti de corpore põt
dicere ad regẽ seon .i. dyabolũ. q̃
ipse ẽ pñs cũ egreditur de corpoẽ
pmitte me ire pacifice ad regnuʒ
eterne glorie: q̃ diu dubitat aĩa
⁊ stat in porta mortis. Sicut patʒ
de sãcto hilario q̃ dixit ad animã
ppriaʒ O aĩa mea quare times ex
ire. None seruiuisti deo tres ãnos
in deserto in aqua ⁊ pane. O si aĩ
ma illi⁹ sãcti dubitabat. q̃d faciet
anima peccatoris morientis in mil
le peccatis mortalib⁹. ⁊ Debet igit̃
aĩa viri iusti viriliter pugnare au
xilio angeloꝝ ⁊ ire p terram seon
.i. dyaboli Et tũc fugit cũ nõ hẽt p
tem in ea. ⁊ sic secure vadit ad ter
ram pmissiõis. Ergo quo ad the
ma. Si dimisero eos ieiunos defi
cient in via

Dñica. viij. Sermo. xlix.

Arbor bona fruct⁹ bonos fa
cit Math. vij. Nos vide⁹
q̃ arbores domestice mo
dicũ fructificãt inter spinas Racõ
ẽ q̃ spine naturaliter sunt sicce ⁊
glomerãt terrã cũ radicib⁹ et tra
hunt ad se humorẽ Jdeo hõ hñs
bonam arborem in orto suo nõ p
mittit spinas crescere iuxta eam:
ʒ eradicat eas. Jta spũaliter hõ
deuot⁹ velut arbor bona volẽs fru
ctificare in bonis opib⁹ et mẽ nõ
pmittit crescere pctã nec in corde.
nec ĩ ore. nec ĩ ope ʒ eradicat p cõ
fessionẽ. otricõẽ ⁊ satisfactionẽ.
vnde hõ est sic arbor pũsa. Sicut ar
bor natural' hẽt radicẽ plantataʒ
in terrã ⁊ ramos in celũ. ita hõ hẽt
radicẽ que ẽ caput hoĩs v̄ sus celũ.
⁊ ramos q̃ sũt brachia ⁊ pedes v̄
sus terraʒ. in signũ q̃ in mũdo dẽt
hẽe fructũ in opib⁹ mẽ ⁊ nõ in ce
lo: nã in celo nõ indigʒ vestimẽtis
Jbi ei oẽs domestici dei vestiti sũt
duplicib⁹ ⁊ stola caritatis. ibi ñ
odit hospita pegrinuʒ. q̃ sũt oẽs

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ciues et domeſtici dei. Jbi nemo
dicit Ciba eſurientē: q2 ibi oēs ſe
dēt ad menſam patris Jbi nemo
dicit pota ſitientem. q2 ibi bibūt
ōnes de vino deitatis. qd letificat
cor hominis Jbi nemo dič Sepeli
mortuū: q2 oēs ſūt ibi viuentes.
et nunq̄ morientes Jbi nemo di
cit Solue captiuū: ibi oēs ſūt libe
ri. Sed hec dꝫ homo facere in terra
cū pedibus ⁊ brachijs que ſūt ra
mi plante arboris bone ī terra hꝰ
mundi velut in orto vt hic fructū
faciat ⁊ non in celo Sꝫ ibi fruatur
fructibꝰ q̄s ꝓducebat in terra. Er
go ad thema Arbor bona fructꝰ bo
nos facit. ⁊ de hoc ait in euange
lio hodierno.

Dixit iheſus diſcipulis ſuis At
tendite a falſis ꝓphetis q̄ veniunt
ad vos in veſtimētis ouiū. intrīſe
cus āt ſunt lupi rapaces. ⁊ fructi
bꝰ eoꝝ ꝯgnoſcetis eos Vñ dico vo
bis parabolam. Nunquid hoīes col
ligūt de ſpinis vuas. aut de tribu
lis ficꝰ. Certe non. Sic oīs arbor
bona fructꝰ bonos facit. oīs arbor
mala malos fructꝰ facit. Non p̄t
arbor bō naturaliter malos fructꝰ
facere. Sic etiā arbor mala nō p̄t
naturaliter bonos fructꝰ facere.
Omnis arbor q̄ non facit fructū
bonū excidetur .i. homo. ⁊ in ignē
mittet. Igitur ex fructibꝰ eoꝝ ꝯg
noſcetis eos. Non omnis q̄ dicit
mihi domine dñe v q̄ ſolū credit
in deū: ⁊ non pficit in opere intra
bit in regnū celoꝝ: ſꝫ qui facit vo
luntatem patris mei q̄ in celis ē.
ipſe intrabit in regnū celoꝝ Et ſic
patet euangeliū. ¶ Vnde ſciendū
q2 omnis arbor bō q̄tuor bō debet
hře. primo folia. ſecūdo dꝫ hře ra
mos. Tercio dēt hře flores. Quar
to dēt habere fructꝰ. ita quilibet
homo ¶ Primo dico q2 oīs arbor de
bet habere folia. Folia ſignificāt
bonam voluntatē. Nam qñ arbor
emittit folia intēdit facere fructꝰ.
Ita bona volūtas ī homine p̄cedit
fructū. ſꝫ multi ſūt homines q̄ bñ
habēt bonas cogitacōes ⁊ nō faci
unt opa Iſti aſſimilantur arbori
quā vidit dñs ⁊ queſiuit fructum
⁊ nō inuenit ⁊ maledixit ei. et ſta
tim aruit. Ita multi hoīes cogitāt
Tu vis emēdare ſtatū tuū. tu ei
es in peccatis mortalibꝰ. ſꝫ nō faci
unt fructū q2 ſe emendēt ⁊ ꝯūtant
Et hoc facit ſuggeſtio dyabolica
fundēs venenū iux̄ radicē dicens.
Nō adhuc ſꝫ qñ ſenueris tūc emē
Nota des Huius legimus ſpecialem do
ctrinam. et plimꝰ magiſter in na
turis dič. q2 ī india ē arbor multū
pulcra habēs lata folia ⁊ optimꝰ
fructꝰ creſcit ī ea ſꝫ interdū veit ſer
pēs venenoſus ⁊ fūdit iux̄ radicē
venenū intoxicās arborē ⁊ ſtatī
icipiūt folia cadē Qd vidēs ortula
nꝰ ſtatī pforāt arborē in ſūmitate
⁊ infūdit illi thiriacū ⁊ ſtatī folia
reuiuiſcūt ⁊ germināt ⁊c. Ita ſpi
ritualiter hō quando cogitat q2 vē
lit ſe emēdare ī ſuo ſtatu ⁊ ꝯfiteri
⁊ nūq̄ amplꝰ peccare ⁊ deo ſuire

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

et ſic ponit vt arbor folia. Sꝫ hoˀ vi
dens dyabolꝰ ſerpens venenoſus. q̄
decepit adā ⁊ euā in ſpē ſerpētis
infūdit venenū male cogitacōis ⁊
diffidencie ꝙ adhuc diu expectet
Certe tūc iſte homo dēt facere ſic
ortulanꝰ ī india dēt pforaē cor eiꝰ
cū libello paſſionis xpi. qui fecit
corpꝰ ſuū pforari ꝓpter eum. et de
bet cogitaē ꝙ talis paſſio ī eo nō
pdatur Et tūc xp̄s infūdit thiria
cū v. grām diuinā ad inſpiracōez
bonaꝫ. Et ſic reſumit ſua folia: ⁊ ex
pellit venenū peccati p ↄfeſſionez.
ↄtricōem. ⁊ ſatiſfactionē. ⁊ ſic nō
maledicet ī die mortis ⁊ iudicij vt
arbor bona iuxta viā non hn̄s ni
ſi folia. Et ſic pꝫ primū ¶ Secundo
dico. ꝙ arbor bona dēt habere ra
mos extēſos. Vnde ſapiēs de iu
ſto hoīe puer. Rami mei rami ho
noris et honeſtatis. Sicqꝫ qlibet
hō dēt hīe ſex ramos honoris ⁊ ho
neſtatis Primꝰ ē ramꝰ cognicōis
ſuipſiꝰ vt hō cognoſcat pn̄tē fra
gilitatē. ſtatuꝫ ꝓprij defectus. ⁊ ſic
mūdet ↄſciēciā ſuā ab opibꝰ mor
tis ſicut dicit aplus. Sup hūc ra
mū dēt ſedē auis que dr pauo. q̄
talis eſt nature. qn̄ de nocte dor
mit ⁊ cū euigilat cito clamat: qꝛ
timet pulcritudinē amiſiſſe Ita a
nima deuota dormiens ī tenebris
huiꝰ corporis cū euigilat ſp dꝫ co
gitare ne pulcritudinē perdat. et
ſic ſe humiliet et dicat cū ꝓpheta
dauid Miſerē mei deꝰ qm̄ infirmꝰ
ſū Secūdꝰ ramꝰ huiꝰ arboris ē co

paſſionē hīe cū ꝓximo. qꝛ qn̄ hō
ↄſiderat ꝙ hō patit ⁊ ei ↄpatit ſi
cut mēbꝝ mēbro. nā xp̄s ē caput
noſtrū ⁊ nos inuicē manꝰ eius ſic
dicit apl's Sup illa ſedꝫ ſecūda a
uis q̄ yua dicit que talis ē nature
vbi hō īfirmat ibi volat ⁊ clamat.
Ita dꝫ facere hō iuſtꝰ cū viderit ho
minem infirmari et mori in pecca
tis mortalibus debet ſibi appropi
quare ⁊ ꝓ eo orare vt deꝰ eū ↄuer
tat a peccatis mortalibꝰ Vn̄ iaco
bus. Orate p inuicē vt ſaluemini
Terciꝰ ramꝰ v̄ tutū ē paciētia. Nā
aīa ſe cognoſcēs ꝓximo ↄpatiēs. ex
tunc pfecCior erit. ſi oīnes tribu
lacōes quas mundus. dyabolus
⁊ ꝓximꝰ poſſunt ſibi inferre ſuſti
net pacienter. Vn̄ xp̄s in euāge
lio ait math. In paciētia veſtra
poſſidebitis animas veſtras Su
p hūc ramū ſedꝫ tercia auis que
dr̄ cignus. que talis ē nature Qn̄
morti approqinq̄t. tūc dulciter cā
tat. Ita hō iuſtꝰ. q̄ expectat futu
rā gloriaꝫ ⁊ ſcit ſe ſecuꝝ qn̄ mors
naturalis venit et gaudet Vnde
apoſt. Cupio diſſolui ⁊ eē cū xp̄o
Quartꝰ ramꝰ ē grāꝝ actio Nā qn̄
aīa ↄſiderat tāta bn̄ficia que rece
pit a deo ꝙ ipſaꝫ creauit. redemit.
et dominā mūdi fecit. ⁊ reginam
celi elegit. tunc reddet graciarum
actiones. Vn̄ bern̄. Ingratitudo
eſt ventus exſiccās oēm fontem ⁊
ymbrem gracie ⁊ mie Et ideo da
uid cū dicit in pſ̄. Lauda anima
mea dn̄ꝫ laudabo dn̄m ī vita mea

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Super hūc ramū ſedet q̄rta auicu
la que dr̄ philomena q̄ talis ē na
ture q̄ato de mane dies mag̾ ap
propinquat: tanto dulci⁹ cantat
Ita talis aīa iuſti hoīs q̄to grā
dei magis appropinq̄t. tanto dul
ci⁹ laudat. Quīt⁹ ram⁹ hui⁹ arbo
ris v̇tutum ē deſideriū eterne vite
Nā aīa cognoſcēs malū ſtatū hu
ius mūdi deſiderat magis eternā
vitā q̄ p̄n̄te. Vn̄ aug⁹ Q̄n̄ q̄ traxit
me honeſtas mūdi hui⁹. ſed mō
ſtat⁹ mūdi m̄ apparet eē falſitas
et vanitas. Vt dicit eccle. Q̄d ↄſi
derās aīa ābelat ⁊ ſperat ad vitā
eternā oīa terrena ↄculcando. Su
per hūc ramū ſedet p̄ellido q̄ ſp ac
cipit in aere cibū volādo. ita talis
aīa magis delectat̄ in celeſtib⁹ q̄
ī terrenis Vn̄ apl̄s. Conu̇ſacō nr̄ā
ē in cel̄ Et ideo dic̄ dauid de illa iu
ſta aīa Sic pull⁹ p̄ellidinis ſic cla
mabo Sext⁹ ram⁹ huius arboris ē
vinculū d̄mū vbi aīa colligata ē
deo p morte vt manet ī deo ⁊ de⁹ ī
eo Vn̄ iohes Deus caritas ē ⁊ qui
manet ī caritate ī deo manet ⁊ de
us in eo. Super hūc ramū diuini
amoris ſedet ſexta auicl̄a q̄ dr̄ co
lūba vel turt̄ q̄ talis ē nature. qn̄
p dit ſociū tūc aliuz nō eligit ⁊ a
quā purā nō bibit ⁊ ſuper ramū
viridē nō ſedet Ita aīa deuota xp̄i
ſtēs ī d̄mo amore cū perdit xp̄m
⁊ q̄ grā ↄtēplacōis ſibi ineffābū ſb
trahit̄ tn̄ nō bibit aquā h⁹ mun
di viz aquā pc̄ī in delectacōibus
p̄n̄tis vite Nec ſuper ramū viridē

ſedet. q̄ gaudijs mundi nō delecta
tur. ſ; ſp p cātu gemitū mittit ⁊ ſic
arbor bona cuz folijs ⁊ ramis v̇tu
tū bonoꝝ operꝝ fruct⁹ bonos facit
Terciō dico q̄ arbor bō hēt flores ⁊
bon⁹ hō floret in bō fama. Et iō tal̄
hō aſſilat̄ v̇ge aaron q̄ floruit. de
q̄ dr̄ Nūi. vbi legim⁹ Q̄ .xij. gn̄a
iſrahel ponebāt virgas de amig
dalis aridis in tēpluz ⁊ d auſerūt
de nocte ⁊ de mane floruit v̇ga aa
ron ⁊ vnuſquiſq̄ ſcr̄pſit nomē ſuū
ſuper v̇gā ſuā ⁊ nulla v̇ga n̄ v̇ga
aaron floruit. Ita ſp̄ualit̄ .xij. ſūt
gn̄a in ecc̄ia ſcā que dn̄t ſcribē ſu
per virgas ſue ↄſciētie eoꝝ noīa
⁊ qn̄ mane vēit ⁊ xp̄s tpe mortis
ſi nō floruit ī vita ī ignē mittet̄ ſic
v̇ge filioꝝ iſrahel. que nō florue
rūt. Prim⁹ ſtat⁹ in loco xp̄i ē pa
pa et p̄ī toti⁹ ecc̄ie. cui p̄tās ē clau
dere celū ⁊ aperire. Scribat ipē no
mē ſuū. q̄ p̄ī dr̄ ſuper v̇gaz ſue cō
ſcīe v̄tū ſic ſe hēat ſicut ecc̄ia que
eſt ſibi cōmiſſa vt inde valeat red
dere racōnez ſupremo pape ī cui⁹
loco ſedet Et ſi tempore mortis nō
floret in ignem mittet̄ eternum ſi
cut virga arida. et arbor que nō
erat florida. Secundus ſtatus ec
cleſie ē cardinalium. qui ſunt con
ſiliarij pape ⁊ iurant eccleſie q̄ re
ſint conſiliare q̄d ſit dignum ⁊ iu
ſtū ⁊ pro pace. Et ideo vocātur car
dinales. quia ſicut ianua v̇titur ī
cardine: ita eccleſia xp̄i v̇tit̄ ī eo
rum iuuamine. et ī loco apl̄oꝝ ſe
dēt vt ſcribāt ⁊ audiāt vt floreāt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Et ſi nō· tūc tpe mortis mittent̄ in
ignē eternū vt arbor arida· Ter
ci⁹ ſtat⁹ ē epiſcoporū quib⁹ poſt
cardinales ɔmiſſa ē eccl'a qꝛ car
dinales ſemp dn̄t eſſe cum papa
Sic eis ɔmiſſuꝫ ē cuſtodire regio
nes tanq̄ ſummi paſtores oviuꝫ
vt inde valeāt racōꝫ reddere ſūmo
paſtori .ſ. xp̄o· q̄ dixit· Ego ſū pa
ſtor bon⁹ ꝛc· Subſcribāt ipſi no
mina ſua ſup virgā ɔſciētie eorū
Et ſi nō floreāt in fidelitate tpe mor
tis mittentur in ignē eternū ſicut
lignū aridū· Quart⁹ ſtatus ē ab
batū ꝛ prelatoꝝ quib⁹ ab epiſco
pis ꝛ papa ɔmiſſuꝫ ē tanq̄ prībꝫ
filijs dei· et abba dr̄ pater q̄ hꝫ fi
lios ſuos nutrire cū doctris Et ſcri
bāt ſup v̄gā eoꝝ noīa ſic pīes v
tꝛqꝫ officiū bn̄ ɔmiſſū cuſtodiāt
Si nō florent tūc die mortis velut
arbor arida mittent̄ in igneꝫ eter
nū· Quint⁹ ſtat⁹ eſt religioſorū q̄
ſūt ſub obediēcia ſupioꝝ· q̄ vouēt
deo ꝛ ſuis prelatis tria viꝫ volūta
riā paupꝑtatē caſtitatē ꝛ obediētiā
Supſcribāt ꝛ ipſi v tū hec bn̄ ſer
uaverīt ſic ꝑmiſerūt Et ſi nō, certe
de mane .i. tpe mortis mittent̄ ve
lut arbor arida ī ignē eternū Sex
tus ſtatus ē preſbiteroꝝ q̄ ſūt ſub
epiſcopis qꝛ ipſi quondā ſolebāt
predicare. confeſſiones audire ꝛ
baptiſare ꝛ alia officia eccl'ie gu
bernare: ſꝫ ipſis ɔmiſſum ē illud·
Et iō oꝫ qꝛ habeāt mundiciā vite·
qꝛ oīa mūda mūdis ſꝫ noticiā cō
ſciencie· Vn̄ dicit dn̄s Vos q̄ nō
habetis ſcientiā nō fruemi officio
ſacerdotali Item debēt dare exem
plū vt ſimplices nō ſcandaliſent̄
Sic dicit de eis Vos eſtis lux mū
di Sicut cū cecus cecū ducit· qꝛ pꝛ̄
biter cecus nō cognoſcēs ſāctita
tē ducit cecū .i. ſimplicē in iniq̄tatē
Et ego ſcribāt ꝛ ipſi eorū noīa ſu
per virgaꝫ ɔſciencie· ſi non floret·
tūc manꝫ arida ꝛ ī die mortis mit
tetur in ignem eternū velut arbor
arida· Septimus ſtatus eſt impe
ratorū cui ɔmiſſus ē a deo gladi⁹
tempalis. Vnde xpriſto in cena
ipſi diſcipuli dixerunt· Ecce duo
gladij hic· Reſpondit· Satis eſt·
Et iſti duo gladij ſunt poteſtates
temporalis ꝛ ſpūalis q̄ cōmiſſus
ē pape Iſte imperator ſcribat ſu
per virgam ſue ɔſciencie vtrum
gladio ſibi ɔmiſſo corrigat corri
genda: quia ſedet in loco xpriſti·
Si aūt non floret in virtutibus ſi
bi ɔmiſſis· mane idest tēpore mor
tis mittetur in ignē eternuꝫ velut
arbor arida · Octau⁹ ſtat⁹ in eccle
ſia eſt ſtatus regū qui ſūt ſub im
patore· ꝛ dicunt̄ reges qꝛ debēt ec
cleſiā regere in pace et ſapiencia·
ideo portant coronas aureas· Et
ſcribāt noīa ſua ſup virgā ɔſcien
cie vtꝝ floreāt ſic ɔmiſſum ē eis·
Si nō tūc ſic arbor arida in igneꝫ
eternū mittent̄· et perdēt coronaꝫ
glorie· Vnde iheremias· Cecidit
corona capitis noſtri ve nobis qꝛ
peccauim⁹ Nonus ſtatus eccleſie
eſt principū qui dicunt̄ duces qꝛ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dēt ducere vexillū regis altiſſimi
ſed ducit vexillū inferni. Si bene
ducāt iam eccleſiā ſanctam et ex
ercitus eius ſequit̄ bene p₃. Jdeo
ait baruch Vbi ſūt principes tui
Rn̄dit ad inferos deſcenderūt. Su
perſcribāt ꝛ ipſi. Si nō floret vir
ga ↄſciētie mittent̄ in ignē velut
arbor arida Decimus ſtatus eſt
baronū qui dicunt̄ vrye deꝛlinge
qui ſunt ſub principib9 gradu et
ſtatu eccleſie dei. q̄ dicuntur liberi
ꝓpter eorū beneficia que fecerunt
eccleſie. Et ſi ſunt liberi a pctō q̄ li
bertate xpriſtus nos ꝛ eos libera
uit Superſcribāt eorum noīa ſuper
virgam ſue ↄſcientie vtrū ſint li
beri a peccatis mortalib9 Si nō. tunc
mittent̄ in ignem eternum in die
mortis velut arbor arida. Vndeci
mus ſtatus eccl'ie ē militū quorū
officium ē viduas et orphanos
defendere. et gladius cō mittit̄ eis
vt reddāt inde racōꝫ in die iudicij
Sed ſi modo daret̄ eis pro gladio
teda meli9 eſſet. q₂ obrurunt eccle
ſiam ꝛ nocent viduis ꝛ orphanis
Superſcribāt ꝛ ipſi ſue ↄſciētie no
mina eorū. vtrū bene defendiſſent
eccl'iaꝫ. Si nō floret i iuſticia. mit
tentur velut arbor arida in igneꝫ
eternū. Duodecim9 ſtat9 eccl'ie ē
aduocatorū qui ſūt ſub militib9
quorū officiū eſt iudicare populū
et diſcernere cauſas q₂ principes
nō ſemp moleſtēt̄. et ipſi iudicāt
populuꝫ in labore ꝛ pcurent dn̄s
neceſſaria. Superſcribāt ꝛ ipſi vtrū

ſint fideles ꝛ mites. Sed timeo q₂
ſūt iam vocati ſicut fuerūt vocati
in egipto pharaonis q̄ afflixerūt
ppl'm dei ſcorpionib9. ideo perierūt
cū eorū principib9 Jdeo ſcribant
et ipſi: Et ſi nō florent in māſuetu
dine mittent̄ in ignē eternū velut
arbor arida Et ſic p₃ tercium q₂ ar
bor bona dēt florere ſicut quelibet
floret aīa ¶ Quarto dico q₂ qui
libet hō fructū bonorū operū ꝓdu
cere debet velut arbor bona. Debet
in q̄ ꝓducere fructū dulcē vt ficus.
fructū pinguē vt oliua. letum fru
ctū vt vitis Hui9 legim9 figurā in
iudicū. ix. Abimelech pnceps mitis
et humilis abiect9 de regno ꝓpter
ſuā ſimplicitatē ꝛ elegerūt ſupbū
regē. Aſcēdit igit̄ altū montē ꝛ vo
uit ſeniores regis ꝛ dixit illis parabo
lam. Arbores ſiluestres voluerūt
eligere regem. et dixerunt ad oli
uam. Jmpera nobis: ꝛ tu eris rex
noſter. Reſpondit oliua. Nolo de
ſerere bonū fructum meū quo lā
pades nutriuntur vt ardeant. et
homines vnguntur. propter im
perium veſtrum. Tunc iuerūt ad
vitem dicētes Tu eris rex noſter
Reſpondit vitis Nolo deſerere no
bilem fructum meuꝫ qui letificat
cor hominis ꝓpter imperium vrm
Tunc ibant ad tarum et dixerūt
Tu eris rex noſter. ꝛ ille accepit
regnum. et tūc lacerauit arbores
Et iſtam pabolaꝫ dixit eo q₂ ipſū
ſpreuerūt et aliū elegerūt Jta ſpi
ritualit̄ hō iuſt9 velut arbor bona

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cū dyabolꝰ ⁊ amici eius ↄſulūt di
cētes Aſſume honores huiꝰ mun
di. Tūc deuotꝰ dēt reſpondere ſic o
liua. Nolo deſerere ⁊c̄. Quia ſapi
entie dicitur. Sicut oliua fructifi
caui in domo domini ⁊ in eccleſia
chriſti Itē debet reſpondere ſicut fi
cus. Nolo deſerere dulcem fructū
meum operꝝ bonorum meorum ꝓ
pter honorem huius mūdi. vt nō
dicatur de me illud in ps̄. Ficus
non florebit. Itē debet reſpondere
ſicut vitis. Nolo deſerere nobilem
fructum meum bonorū operꝝ meo
rum. ꝓpter honorē huius mundi
Nam fructus meꝰ letificat deum ⁊
homines. Ego vitis abundans in
miſericordia dei mei. Vnde greg̃.
ſup ezechielem. Contemplatiua
et bona vita ē ab exterioribus ſe
retinere. ⁊ ſoli deo inherere vt fru
ctum bonorum operum valeat ꝓ
ducere: vt arbor bona ⁊ fructuoſā
Ergo ad thema. Arbor bona habꝫ
folia bonarum cogitationum hēt
ramos bonorum deſideriorū; ha
bet flores honeſtatis et morum.
habet fructum bonorum operuꝫ
ad regnum eternū. Sed ramnus
ſeu taxꝰ arbor mala lacerās arbo
res ſūt ſupbi qui regnant ī eccle
ſia dei. Vnde iohēs. Arbor mala
fructus malos fac̄. ideo mittit̄ in
ignē Rogeꝰ. ¶ Dn̄ica. ix. ¶ Ser. I.
Reddere rōneꝫ Luce. xvi. Nos
videꝰ qñ aliqs fuꝰ ſeu ad
uocatꝰ accuſat̄ apd dn̄ꝫ
ſuū. Si dn̄s ē crudel' tūc capit ſine
ꝑmeditacōe ⁊ ponit eū ī vīncul' ſic
pharao fecit ioſeph iuſto q̄uis
fuit inocēs tñ ipm incarcerauit qñ
mulier ipꝯ accuſauit. Sꝫ ſi dominꝰ
ē bonꝰ ⁊ mānſuetꝰ qñ aduocatꝰ ſu
us accuſat̄ tria fac̄. Primo dicit ꝙ
rōem reddat. Scd̄o dilacōeꝫ dat vt
ſe excuſet. Tercio ſi reꝰ ē punit. ſi nō
ē reꝰ dimittit. Hec fa vult facē xp̄s
dn̄s nr̄. cuiꝰ aduocati ſumꝰ in hoc
mūdo: qꝛ nob' multa bō ↄmiſit. Et
peccōr accuſat̄ ad dn̄m a dyabolo
q̄ vadit bō die ꝑ vniūſā terrā vt ī
ueſtiget opa nrā. Vñ de iob dn̄s
ad diabolū dixit. vbi fuiſti ſathā
Rn̄dit diabolꝰ Circuiui terrā vt vi
derē opa hoim ⁊ ↄſiderarē. dixit do
minꝰ. Nūqd ↄſiderasti ſuū meuꝫ
iob. Rn̄dit Ita Tu bn̄dixiſti. ego
oia ſūt ei ꝓſpera Et iō taliter accu
ſat peccōreꝫ apud deū Vñ cū accu
ſat̄ Tūc dn̄s vt bonꝰ ⁊ miſericors
tria fac̄ vt dēm ē. Primum ē ꝙ ci
tat. qñ ſibi infirmitatē vel aduſita
tē vel īſpiracōꝫ mittit vt ſe emēdꝫ
Scd̄o mittit dilacōem ad. x. ānos
vel ad. xij. vel. xiiij. qꝛ ñ vult mortē
pccōris ſꝫ vt diſponat ſe ꝑ pñiam
ad reddēdā rōem vt viuat. Tercio vt
bonꝰ ⁊ mānſuetꝰ citauit ⁊ poſuit di
lacōeꝫ. tūc vocat crudelit̄ ⁊ hꝰ tpe
mortis vt rōeꝫ reddat. ⁊ ſi iuſtꝰ fu
erit iuēt. ſic citatꝰ accuſatꝰ ⁊ vōtꝰ
ſup multa ↄſtituet eū bō. ſi reꝰ tūc
ſup eū iratꝰ tradet eū tortoribꝫ Iā
ꝑmonꝫ nos dn̄s ī multis dulcibꝰ
vbis ⁊ doctrinis vt bn̄ viuamus.
vt ñ inueniamur rei vtꝫ ī hꝰ euāge.